

[Maisted]

har forbudt brugerne at fyre med halm. Og så er man endog så venlig i miljøstyrelsen, at man ikke angiver, om der er andre, folk kan klage til; det har man sprunget helt over. Det er jo ganske unødvendigt for brugerne at gå længere end til miljøstyrelsen, for den ved, hvad ret er, og den skal også nok sørge for, at de efterfølgende led har nøjagtig samme indstilling.

En bruger af et system må dog kunne forlange, at energiministeriet og miljøministeriet sammenarbejder deres krav, sådan at når man har fået statstilskud til at installere halmfyr og har fået diverse godkendelser, kan man også forvente at få godkendelse hos miljøministeriet og miljøstyrelsen. Der er jo ikke noget at sige til, at folk bliver skrupforvirrede i det her system. Det er tåbeligt ud over alle grænser.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vil miljøministeren have ordet igen? Jeg giver ordet til miljøministeren, men der var rent faktisk ikke noget spørgsmål i det, der blev sagt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg opfattede det således, at spørgeren var usikker over for, om et statstilskud berettigede til almindelig og uhindret brug af halmfyr. Der må jeg svare spørgeren, at statstilskud til halmfyr og diverse godkendelser selvfølgelig ikke berettiger til at bruge fyret på en urimelig måde, sådan at forstå, at det giver urimelige gener for naboerne. Statstilskud og godkendelser må naturligvis forudsætte, at man anvender fyret på den måde, der er forudset. Det er netop på den baggrund, man fra miljøstyrelsens side har tilbudt at give vejledning om, hvordan disse fyr skal bruges.

Maisted (FP):

Jeg er da helt enig med ministeren i, at man sådan umiddelbart skulle tro, at det er rigtigt, hvad ministeren siger. Men se, det foregår slet ikke sådan.

Det foregår på den måde, at de, der fremstiller disse halmfyr, netop har søgt om og har fået godkendt deres type fyr, så de kan sælge det med statstilskud. Brugerne kan jo ikke vide andet efter alle de krav, det offentlige måtte stille til et sådant halmfyr, end at

når man følger vejledningen og man har fået tilladelse af kommunen til at installere det, så er det også til at fyre med halm i. Jeg må indrømme, at jeg kan altså ikke se, at den stakkels bruger skal vide, at når han har været hele møllen igennem hos kommunen og har fået alverdens tilladelser, så mangler han én ting, nemlig at sikre sig, at miljøministeriet og miljøstyrelsen også er indforståede med, at der må fyres med halm i et halmfyr.

Jeg synes altså stadig væk, at logikken mangler, og det, jeg kan se, er, at de to ministerier og styrelser, og hvad der ellers er, faktisk aldrig har talt sammen om denne sag. De har hver for sig opereret med forskellige lovgivning. Jeg ved ikke, om ministeren vil give mig ret i, at det er meget uheldigt, at man har et sådant system.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jo, jeg vil give spørgeren ret i, at der her er rejst et spørgsmål om en fremgangsmåde, som kan berettige til, at vi tager sagen op. Det ligger jo i mit svar til spørgeren i første omgang om, at kommunerne skal vejlede brugerne, og dertil kommer vores tilbud om både at vejlede kommunerne vedrørende deres vejledning og at vejlede brugerne af halmfyr.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 471

12) Til *justitsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Er ministeren enig med den tidligere justitsminister i, at den politimæssige undersøgelse vedrørende Trigonrederiet, som blev afsluttet af rigsadvokatens erklæring af 30. april 1981, blev gennemført på en tilfredsstillende måde?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til rigsadvokatens erklæring af 30. april 1981, til folketingsdebatten af 8. maj 1981 (1. behandling af forslag nr. B 98, forslag til folketingsbeslutning om forbud mod eksport og transport af olie og olieprodukter til Den sydafrikanske Republik) – og især den daværende justitsministers kommentarer til rigsadvokatens erklæring – samt til